

Recept tegen vervelende vragenstellers

Herman Rottier, *De rechter beslist*, Wereldbibliotheek, Amsterdam 2001, 144 blz., ISBN 90-284-1941-1, e 13,50

Georg van Daal

Redactielid

Het leven van een advocaat gaat niet over rozen. Sterker nog, de advocaat draagt een zwaar kruis. Hij moet, afhankelijk overigens van de mate van sociaal leven die zijn advocaten bestaan hem toestaat, feesten en partijen bezoeken. Een verstandig advocaat verzwijgt daar zijn professe, of gaat alleen naar gelegenheden waar slechts andere juristen verschijnen. Kan hij lekker over voetbal of Schotse Hooglanders praten, dan wel juridisch-technisch helemaal los gaan. Op de niet-juridieke partijtjes is er helaas altijd wel een onverlaat die op luide toon de waarheid achter het werkzaam bestaan onthult. En dan komt het onvermijdelijke afvuren van vragen en opmerkingen, waarop het onuitlegbare moet worden uitgelegd. Waarom krijgt die en die oplichter een uitkering, terwijl een arme oude weduwe wordt gekort? Hoe kan het dat iemand die met wat makkers een oppassende burger het ziekenhuis inschoupt buiten het gevang blijft? Enzovoort, enzovoort.

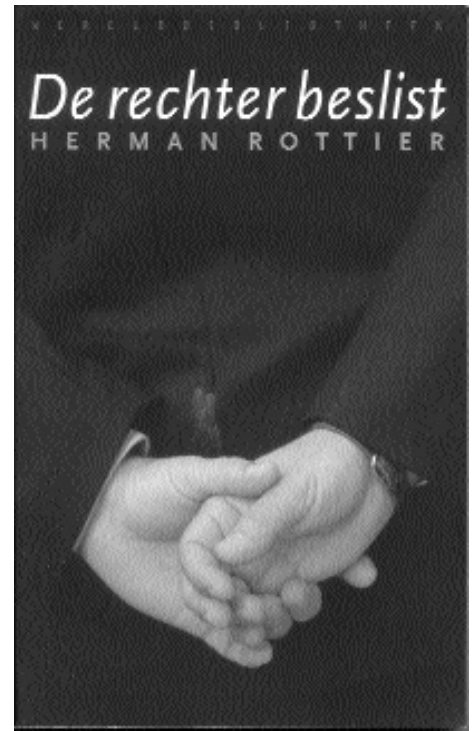
Naast de mogelijkheid van omscholing heeft zich een tweede oplossing aangediend, waarmee voormeld kruis van de schouders kan worden geworpen. Men geve de vragenstellers het boekje *De rechter beslist* van Herman Rottier te lezen. Hierin worden zonder verbale opsmuk allerlei door Rottier – rechter te Almelo – behandelde zaken beschreven en uitgelegd, zaken van de aard die het voor de gemiddelde burger anders zo moeilijk te vatten maakt. Per hoofdstuk wordt een plukje zaken behandeld, met aan het einde de vraag wat de lezer er van zou denken, met dan op de volgende bladzijde

de beslissing met uitleg. Rottier heeft een talent dat veel advocaten niet is gegeven: hij kan met afstand kort en helder een zaak neerzetten en uitleggen waarom de rechter beslist zoals hij heeft gedaan, op een wijze die het voor de gemiddeld geleterde leek begrijpelijk maakt. Voor die leken is het boekje dan ook geschreven.

Weldadig

De advocaten die overwegen een flinke stapel van het boekwerk als relatiegeschenk aan te schaffen – vast een aftrekbare kostenpost – raad ik aan het zelf ook eens te lezen. Ik heb dat in een uurtje of anderhalf met veel plezier gedaan. Sla de inleiding meteen maar over, want die is welhaast prohibitief van langdradigheid. Daarna volgen echter weldadig heldere en bondige stukjes over vooral bestuursrechtelijke kwesties, gelardeerd met wat strafrecht. De gemiddelde civilist of strafpleiter zal het node toegeven, maar het alomtegenwoordige bestuursrecht raakt de burger het meest. Als civilist haast ik mij daaraan toe te voegen dat het bestuursrecht dusdanig wonderlijke kronkelingen en regelingen kent, dat de burger voor het broodnodige begrip wel wat extra uitleg kan gebruiken. Voor de gemiddelde advocaat zou lezing van het boekje ook wat extra bescheidenheid kunnen opleveren. Rottier laat namelijk zo nu en dan verrassend relativerende dingen los over hoe de rechter de rol van de advocaat beleeft.

En passant maakt Rottier ook nog duidelijk dat in de dagelijkse praktijk in de provincie de soep van de Wet Bijzondere Opnemingen in Psychiatrische Ziekenhuizen eigenlijk nog net zo lauwwort wordt geserveerd én opgegeten als dat onder oude Krankzinnigenwet gebeurde.

De criteria van gevaarstelling blijken in voormelde praktijk, als dat zo uitkomt, in het kader van de rechterlijke perceptie van de bestwil van de patiënt flink te worden opgerekt, vooral als de advocaat van de patiënt daar niet echt een punt van maakt. Dat had de wetgever niet alleen anders bedoeld, het staat bovendien haaks op wat Rottier bij andere deelgebieden van het recht aan de leek probeert uit te leggen, namelijk *lex dura, sed lex*.

Een klein punt van ergernis is dat de uitgever slordig is omgegaan met het zetten van de tekst. Op een te groot aantal plaatsen zijn woorden weggevallen, verwisseld of niet verwijderd. Hebben ze geen *proofreaders* bij de Wereldbibliotheek? Hoe dan ook, het hindert de begrijpelijkheid niet echt. Het boek blijft een aanrader voor alle niet-juristen in de advocatuurlijke kenniskring. ■